

Андрій Матвійович виховав і виплекав велику наукову школу хіміків, серед яких академік НАН України В.В. Скопенко, академік НАН Грузії Г.В. Цинцадзе, член-кореспондент НАН України М.С. Слободяник і член-кореспондент АН СРСР М.В. Мохосоев (помер а 1990 р), доктори хімічних наук, професори В.О. Калібабчук, П.І. Брусиловець, С.А. Неділько, О.Н. Перепелиця, В.І. Максін, С.О. Кирилов, І.Ф. Мулярчук, П.Г. Нагорний, В.М. Кокозей й понад 40 кандидатів наук, які гідно й плідно продовжують справу Вчителя в Україні, Грузії, Кара-Калпакії, Туркменії, В'єтнамі, Німеччині, Канаді, Білорусі, РФ.

Андрій Матвійович покинув цей світ на 59 році життя 11 квітня 1977 року. І хоч наш Великий Вчитель і Наставник вже давно належить Вічності, його добрі справи, орлиний дух свободи, ідеї справедливою життя у незалежній Україні житимуть вічно і ще довго надихатимуть на працю і творчість. Хотілося б завершити такими словами професора НТУ КПІ Ю.Я. Фіалкова про А.М. Голуба «... він був справжнім вченим - звання, яке надається не смертними людьми, а часом – суддею, справедливість якого завжди безперечна».

ЛІТЕРАТУРА

Науково-популярне видання: Андрій Матвійович Голуб / упоряд. М.Д. Василега-Дерibas, О.А. Голуб, П.П. Попель, ред. В.В. Скопенко; Київський національний ун-т ім. Т.Шевченка – К.: Видавничий центр «Київський ун-т», 1998. – 118 с.

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЕКТУВАННЯ ЖІНОЧОГО ОДЯГУ НА ОСНОВІ ПРИНЦИПІВ ТРАНСФОРМАЦІЇ *М.С. Винничук, Ю.В. Андрійшин*

Розвиток сучасних форм костюму неможливий без звернення до багатих традицій національного одягу. Аналіз характерних ознак національного одягу зумовлює вивчення наступних важливих характеристик: тектоніки формоутворення і побудови структури національного костюму, особливостей конструктивної побудови одягу, характеристики кольору і фактури матеріалів, особливостей прийомів декоративного оздоблення і орнаменталізації. Національні особливості костюму, в процесі їх аналізу не повинні переноситися повністю в сучасні форми, а передаватися тонко, на рівні художньо-композиційних відчуттів.

Дизайн розробляє нові напрями, за якими розвиваються тенденції в моді. Моделювання, в «старому» розумінні, не розробляє нових методів створення одягу, а часто використовує історичний та національний костюми.

Дизайн в одязі вирішує наступні завдання:

- трансформація простої форми в складну;
- розробка безрозмірного одягу;

- створення незшитого одягу;
- створення одягу на основі простого крою;
- розвиток тенденції злиття та взаємопроникнення різних видів асортименту;
- трансформація одягу для створення комфортності;
- пошук нових матеріалів, тканин, фактур та рисунків;
- розробка нових технологічних прийомів з метою їх спрощення;
- проектування одноразового одягу з різноманітних нетрадиційних матеріалів.

Таким чином, використовуючи такі методи проектування як комбінаторні, деконструктивні тощо, дизайн одягу пропонує нові шляхи для розвитку одягу в майбутньому.

Комбінаторні методи є основними методами проектування з використанням комбінунвання. До них відносять: комбінаторику, трансформацію, кінетизм.

Трансформація – метод перетворення або зміни форми, який часто використовується в процесі проектування одягу. Сам процес трансформації визначається динамікою перетворення або невеликою зміною.

Трансформація поділяється на наступні види:

1. Перетворення однієї форми в іншу (з довгої спідниці з допомогою кулісок отримується коротка, складна сумка);
2. Трансформація деталей всередині однієї форми (кінці коміра загинаються або зав'язуються довкола шиї).

Процес перетворення може мати безмежний характер. Використання виробу з такими елементами, завдяки різноманітності, продовжує термін його використання, що підтверджує «хороший дизайн».

Сукні-трансформери – справжня знахідка для сучасної жінки! Infinity Dress – відмінний вибір як у випадку, якщо наближається свято, на якому потрібно зробити акцент символіки України, українського народу та виглядати відповідно до тенденцій моди, так і у випадку, якщо свято продовжується в класичному стилі.

Сукні жіночі з елементами ручної вишивки, які трансформуються, дають можливість жінці виглядати по особливому, адже вони можуть виглядати по-різному: в класичному стилі та з елементами національного костюму. «Сукні-трансформери з деталями вишивки» це новий метод поєднання буденності та класики, які можуть надати споживачу цікавий вигляд та при цьому його змінювати за доли секунди.

Сучасні дизайнери одягу в своїх роботах часто звертаються до традицій національної культури, збагачують світові тенденції моди використанням в своїх колекціях традиційних національних компонентів, але в новій інтерпретації. Український народний костюм став джерелом натхнення в роботах багатьох дизайнерів: Лілії Пустовіт, Оксани Караванської, Роксолани Богуцької, Ірини Каравай, Олени Бурениної та інших. В основі сучасного етностилю закладені принципи композиційної побудови українського народного

костюму, багатство його колориту, орнаментативності, містичності і таємничості.

Постійно звертаються до витоків різних національних культур і всесвітньо відомі модельєри: Джон Гальяно, Жан-Поль Готье, Вівьєн Вествуд. Колекції натхненні українським народним костюмом, його стилем і манерою носіння відрізняються широким використанням елементів декорування, характерних для народного одягу (вишивка, мережка, аплікація тощо). Різноманітні елементи декору і крою національного українського одягу ввійшли в історію світової моди й активно застосовуються у створенні сучасних колекцій багатьма відомими модельєрами.

Таким чином актуальним є створення колекції жіночих суконь з елементами національного костюму із застосуванням сучасних методів проектування, а саме трансформації.

Кожна трансформуюча деталь колекції суконь-трансформерів розроблялась з основної тканини, на яку нашивалась деталь з вишивкою. Орнамент вишивки – це сучасний орнамент, який стилізований під старовинну вишивку, тобто застосовувалась усучаснена вишивка. Кольори ниток, якими вишивалась елементи, були обрані завдяки проаналізованій старовинній вишивці, а саме чорними та червоними нитками, символіка цих кольорів: «чорний – журба», червоний – любов».

Трансформація відбувається завдяки кнопкам, які нашиваються з внутрішньої сторони основних деталей, при зніманні деталей ручної вишивки, застібки не видно (рис. 1). Зміна зовнішнього вигляду відбувається за лічені секунди, і можна дивувати навколишніх, не прикладаючи багато зусиль та зовсім не думаючи, коли постає питання: «що одягнути, якщо протягом дня вам потрібно виглядати по-різному».

Рис. 1

Основним завданням даної колекції було надати жінці максимальний комфорт, зручність у представленні себе, як в одному, так і в другому вигляді, а саме, з вишивкою та без неї.

Дана колекція жіночих суконь під девізом «Два кольори» брала участь у міжнародному конкурсі молодих дизайнерів «Печерські каштани», що проходив у Київському національному університеті технологій та дизайну в травні 2016 року (рис. 2).

Рис. 2

ВЕЛЕТ У СВІТІ МАТЕМАТИКИ

Вірченко Н.О.

Із Волині – у Київ – на Колиму – і в безсмертя – така дорога видатного математика ХХ сторіччя зі світовим ім'ям академіка, Вченого-громадянина, безмежно закоханого в Україну і Математику – Михайла Кравчука.

Михайло Пилипович Кравчук (1892 – 1942) – найвизначніший український математик ХХ сторіччя, дійсний член Всеукраїнської Академії наук, учений світової слави.

Наукові праці М. Кравчука з різних галузей математики (вищої алгебри та теорії чисел, теорії функцій дійсної та комплексної змінних, теорії диференціальних та інтегральних рівнянь, математичної статистики та теорії імовірностей та ін.) увійшли до скарбниці світової науки.